

σιν εἰς τὴν πόλιν ὡς καὶ κατ' ὅλην τὴν Βομβάην ἤχοι μουσικῆς βαρβάρου καὶ αἰωνίας, ἰδοὺ ἡ πρώτη ὄψις τῆς πόλεως. Περιερχόμενος εἰς τὰς ὁδοὺς, παρατηρεῖς συγνακίς, ὡς εἰ, κλωδίᾳ περιχευκλωμένα ὑπὸ ἐνὸς μόνου σύρματος, πολλὰ φῶτα· ἐκεῖ τελοῦνται γάμοι Ἰνδικοὶ τοῦς ὁποῖους ἐκλαυθάνει τις ὡς γελωτοποιίας. Μειράκια δεκαετῇ ἢ δωδεκαετῇ νυμφεύονται κοράσια πέντε ἢ ἔξι ἐτών. Εἶναι ὁλόγυμνα, καταπερορτισμένα ὅμως μὲ δακτυλίδια καὶ μὲ ψέλλια, ἀλειμμένα μὲ χρῶμα κίτρινον, καὶ περιστοιχισμένα ὑπὸ πλῆθος γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν. Καὶ ποτὲ μὲν τὰ πλύνουσι, ποτὲ δὲ τὰ ἀλείφουσιν ἐκ νέου μὲ χρῶμα κίτρινον, καὶ ἄλλοτε προσφέρουσι πρὸς αὐτὰ νερόν τὸ ὅποιον κρατοῦντα εἰς τὸ στόμα ἐσπενδονίζουσι πρὸς ἀλλήλια. Αἱ ἀθλιότητες αὐταὶ διακοῦσι τρεῖς καὶ τέσσαρας ἡμέρας κατὰ συνέχειαν ἐν μέσῳ ἀκατανόητου κρότου τυμπάνων καὶ λυρῶν, καὶ τῶν χορῶν τῶν βασιλευδῶν (χορευτριῶν).

ἄνδρες. Διευθύνθη ἁμέσως πρὸς τὸν σωρὸν ἐκεῖνον, ἐλκυσθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐναρμονίου συνδυασμοῦ τῶν χρωμάτων μετὰ τῶν γλοερῶν φυτῶν καὶ δένδρων. Ἐν τῷ τῆς καλύβης ἐκάθητο μὲ πόδας ἐσταυρωμένους ἰθρυπός τις ἔχων ἐμπροσθεν τοῦ κιβώτιου, ὅθεν ἀνέκυρεν, ὡς διὰ τὰ τοῦς ἐπιθεωρήσῃ, σωροὺς κασμημάτων καὶ ὑέλων πολυμόρφων καὶ πολυχρόων, πέλους, προσωπεῖα, ἐπωμίδας τριτμεγίστας, περιδέραια, ψέλλια, ὑπερμεγέθη καὶ τεράστια ἐνώτια, καὶ τα τοιαῦτα. Εἰς τὴν καλύβην ἐκαίθη κατ' ὅλην βασιανδέρᾳ Μαλαβαρὶς μετὰ τῶν συντρόφων τῆς. Ἐννοεῖς ὅτι ἐσπευτα ἁμέσως νὰ τοῦς παραγγείλω νὰ παραστήσωσι κωμωδίαν τινὰ τῇ ἐπαύριον εἰς τὸ ἴδιον ἐκεῖνο μέρος ἐπὶ ἀμοιβῇ δέκα ῥουπιέδων. Τὴν ἐπιούσαν, ἀποποιηθεὶς στωϊκώτατα τὸ ἀγγλικὸν γεῦμα τοῦ διοικητοῦ, ἀπῆλθον περὶ τὰς ἑπτὰ ὥρας πρὸς τὴν καλύβην, καὶ εὗρηκα ὅλα τὰ περίεξ αὐτῆς πεφωτισμένα διὰ καρόων Ἰνδικῶν τιθειμένων ἐπάνω δοκῶν ἐκ κα-

Χορὸς δραματικὸς Μαλαβάρων.

Οἱ Ἄγγλοι δὲν ἐκτιμῶσι διόλου τὰς Τερψιχόρας αὐτὰς τῆς Ἰνδίας. Χθές, ἀξιωματικοὶ τινες τὰς κατεπτόησαν θελήσαντες νὰ χορεύσωσι στρόβιλον μὲ αὐτὰς ἀλλ' οὐταὶ ἐλυπήθησαν τοσοῦτον ὥστ' ἔπεσαν κλαίοντες κατὰ γῆς, καὶ ἐπέμενον νὰ ἀναχωρήσωσιν.

Ἄλλ' ἄς μεταβῶμεν εἰς τὴν νῆσον Τακροβάνην.
« Ἡ Κολουβία, ἣτις ὀνομάζεται πόλις, εἶναι ἀπέραντον δίκτος ὁμοιον μὲ κῆπον. Κατοικεῖται δὲ ὑπὸ ἀναριθμήτου πλήθους Σγκαλιδῶν, Μαλαβάρων, Μαλαισιῶν καὶ Μάυρων ζώντων ὅλων εἰς καλύβας χαμηλὰς ὑπὸ τὴν πυκνοτάτην σκιάν δένδρων ξένων εἰς τοὺς εὐρωπαϊοὺς καὶ ὅσον ἐνδέχεται περιέρχων.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν περιφερόμενος εἰς τὸ δάτος προσέτηντα Μαλαβαρίδα χτριεττάτην, φοροῦσαν κόκκιναν καὶ συνομιλοῦσιν πιησίον καλύβης μὲ πολλοὺς

λάμου. Μὲ προσδιώρισαν νὰ καθήσῃ ἐπάνω δένδρου ἀνεστραμμένου, καὶ ἄνθρωποι γυμνοί, κρατοῦντες δαυλοὺς ἀνημμένους, ἀνεπέτασαν ἐνώπιόν μου πανίον λευκὸν ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου συνῆλθον οἱ ὑποκριταί. Ἐὐθὺς ἤρχισαν νὰ κρούωσι τύμπανα καὶ κωδωνίσκους, καὶ τὸ πρὸ μικροῦ σιωπηλὸν καὶ ἔρημον ἐκεῖνο δάσος, κατεκλύσθη ὑπὸ πλήθους Ἰνδῶν. Σμήνη γυναικῶν καὶ παιδίων συρρέυσαντα ἐκάθησαν ἐπάνω ψαθῶν, καὶ ἄνδρες ἀγριοπρόσωποι ἐγέμιναν τὰ μεταξὺ τῶν δένδρων διαστήματα, καὶ τὰς βαθείας ὁπὰς αὐτῶν. Τῆς νυκτερινῆς ταύτης σκηνῆς τὸ ἀποτέλεσμα μὲ κατέπληττεν, ἡ δὲ πένθιμος λάμψις τῶν δαυλῶν μ' ἐδείκνυε χιλιάδας προσώπων μὲ βλέμμα τεθλιμμένον καὶ σκυθρωπὸν, μὲ χρῶμα πρασινοκίτρινον, καὶ μὲ κόμη μακράν. Ἡ φαντασία ὅμως, δξυτέρα τῶν ὀφθαλ-